

dacă această lume se va ofili cândva, o vom pune pe un raft al gândurilor trecătoare,
o vom ține pitită sub pecetea ploii.

Ne vom bucura de pajiștile înverzite, de florile care cresc

pe unde nu sunt așteptate. De inimile mici și desfăcute de cât le-au mai rămas de iubit.

Ochii noștri se vor sătura de viață,

fără rațiuni, fără cuvinte de mângâiere. Vom fi blânzi și puri

mai tandri decât orice revărsare a nopții.

Vom ști că moartea nu are nimic de spus

sau poate că singura ei vorbă

va trece

ca o mângâiere caldă

pe unde și păsările trec

și

Poezie: hand writing (autor: Antonia Zavalic Dubovici)

Scris de Antonia Zavalic-Dubovici

Sâmbătă, 29 Octombrie 2016 09:42 - Ultima actualizare Sâmbătă, 29 Octombrie 2016 09:46

suspină

se aşterne

o toamnă lungă.

AUTOR: Antonia Zavalic - Dubovici